

OCENA

DOROBKU NAUKOWEGO, DYDAKTYCZNEGO I ORGANIZACYJNEGO

DOKTOR ANETY BOŁDYREW

/W ZWIĄZKU Z POSTĘPOWANIEM HABILITACYJNYM/

I. PODSTAWOWE INFORMACJE O DRODZE EDUKACYJNEJ I ZAWODOWEJ HABILITANTKI

Dr Aneta Bołdyrew jest absolwentką studiów historycznych w Instytucie Historii Uniwersytetu Łódzkiego. Tytuł magistra historii otrzymała w 1999 r. za pracę pt. „Walerian Łukasiński w historiografii i pamiątkach polskich”, napisaną pod kierunkiem prof. dra hab. Wiesława Pusia. W 2005 r. uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii, nadany przez Radę Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Łódzkiego, na podstawie rozprawy pt. „Matka i dziecko w rodzinie polskiej. Ewolucja modelu życia rodzinnego na ziemiach Królestwa Polskiego w latach 1795-1918”. Promotorem pracy był prof. dr hab. Jerzy Kukulski, recenzentami rozprawy byli: prof. dr hab. Wiesław Puś oraz prof. dr hab. Wiesław Caban.

W 2000 r. podjęła pracę jako asystentka w Instytucie Historii Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. J. Kochanowskiego w Kielcach Filii w Piotrkowie Trybunalskim (obecnie Uniwersytet Jana Kochanowskiego), gdzie w 2006 r. została przeniesiona na stanowisko adiunkta. Natomiast w 2010 r. została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Historii Wychowania i Pedagogiki Uniwersytetu Łódzkiego. Od 1 października 2012 r. pełni funkcję kierownika Pracowni Historii Oświaty w Katedrze Historii Wychowania i Pedagogiki UŁ.

II. OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Już na samym początku należy stwierdzić, że dorobek naukowy dr Anety Bołdyrew – zarówno pod względem liczby publikacji, jak i ich wartości poznawczej – jest

wystarczający do tego, aby ubiegać się o stopień doktora habilitowanego. Na Jej dorobek pisarski po uzyskaniu stopnia doktora składają się: 2 monografie, 46 artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych (w tym 4 współautorskie), 6 recenzji, 4 artykuły przyjęte do druku i kilka artykułów złożonych do druku. Należy zauważyć, że większość tekstów to wypowiedzi o objętości arkusza, co nie jest bez znaczenia dla prezentacji podjętych tematów.

W dorobku pisarskim Habilitantki można wyróżnić kilka kierunków badań. Zdecydowana większość publikacji dotyczy problemów mieszczących się w obszarze historii społecznej oraz historii oświaty i wychowania na ziemiach polskich w XIX i początkach XX w. Dominującymi problemami badawczymi w publikacjach Habilitantki są zagadnienia wychowania w rodzinie oraz kwestie kultury życia codziennego polskich rodzin w okresie zaborów. Dr A. Bołdyrew podejmuje także tematy dziecka i dzieciństwa, prezentując je w kontekście życia rodzinnego. W mojej ocenie pomijam książkę pt. *Matka i dziecko w rodzinie polskiej. Ewolucja modelu życia rodzinnego w latach 1795-1918*, Warszawa 2008, ss. 380, gdyż jej podstawą była rozprawa doktorska.

Wspomniane zagadnienia wychowania w rodzinie znalazły wyraz m.in. w takich artykułach jak: *Wychowanie patriotyczne w polskiej rodzinie ziemiańskiej w latach 1864-1914. Wizje i rzeczywistość, tradycja i przemiany*, [w:] *Z dziejów polskiej kultury i oświaty od średniowiecza do początków XX wieku*, red. K. Jakubiak, T. Maliszewski, Kraków 2010, s. 405-422; *Między tradycją a nowoczesnością. Polskie ziemianki o etosie życia rodzinnego w dobie zaborów*, „Studia nad Rodziną” 2011, nr 1-2, s. 255-271; *Obyczajowe aspekty kojarzenia małżeństw w rodzinie polskiej w wyższych grupach społecznych w drugiej połowie XIX i na początku XX w.*, „Piotrkowskie Zeszyty Historyczne” 2010, t. 11, s. 21-42; *Maltuzjanizm i neomaltuzjanizm a koncepcja rodziny w polskiej myśli społecznej u schyłku XIX i w pierwszych dekadach XX w.*, „Społeczeństwo i Rodzina” 2012, nr 30, s. 98-108.

Z kolei ważne przemyślenia na temat dziecka i dzieciństwa w kontekście funkcjonowania rodziny, instytucji opiekuńczych i inicjatyw państwa przynoszą artykuły pt. *Dziecko w rodzinie robotniczej w Królestwie Polskim na przełomie XIX i XX w. Warunki życia i normy wychowania*, „Wychowanie w Rodzinie” 2013, t. VII, s. 181-213; *Obraz i rola dziecka w piśmiennictwie Królestwa Polskiego na początku XX w.*, „Przegląd Pedagogiczny” 2012, nr 1, s. 154-168; *Dzieciństwo w rodzinie patologicznej. Obszary i*

kierunki dyskusji publicystycznej w Królestwie Polskim na przełomie XIX i XX w., [w:] *Oblicza trudnego dzieciństwa. Konteksty rodzinno-edukacyjne*, red. M. Cywińska, Poznań 2014, s. 193-208. Ponadto ważne poznawczo są współautorskie szkice (z J. Sosnowską) nt.: *Problem ingerencji państwa i społeczeństwa w wychowaniu dziecka w rodzinie w publicystyce Królestwa Polskiego na przełomie XIX i XX w.*, [w:] *Problemy opiekuńczo-wychowawcze w polskim czasopiśmiennictwie. Przeszłość i terażniejszość*, red. R. Bednarz-Grzybek, M. Hajkowska, Lublin 2015, s. 97-118; *Troska o dziecko i jego potrzeby w działaniach Wydziału Opieki Społecznej Zarządu miasta Łodzi w okresie międzywojennym*, „Kultura i Wychowanie” 2014, nr 8, s. 21-34 oraz *Inicjatywy łódzkiego Kościoła rzymskokatolickiego w sferze opieki nad dziećmi w latach 1914–1918 na przykładzie Towarzystwa Schronisk św. Stanisława Kostki*, „Piotrkowskie Zeszyty Historyczne” 2015, t. 16, s. 39-63. O sytuacji dzieci w Polsce w czasie II wojny światowej, traktują teksty: *Sytuacja dziecka na ziemiach polskich w czasie II wojny światowej w historiografii z zakresu historii wychowania*, [w:] *Волинь і волиняни у Друзиї свитовиї війни*, М. М. Кучерепа, Луцьк 2012, s. 754-760 oraz *Education and Socialization of Polish Children During World War II – Sources, Methods and the Areas of Activity of the Historians of Education*, „Piotrkowskie Zeszyty Historyczne” 2013, t. 14, s. 163-182.

W dorobku Habilitantki są także szkice odnoszące się do dziedzin wychowania. Jedną z ważnych dziedzin wychowania omawianych przez Habilitantkę jest wychowanie fizyczne i zdrowotne. Problemom tym poświęciła kilka artykułów, m.in. takich jak: *Problematyka zdrowia i higieny młodzieży szkolnej w Królestwie Polskim na przełomie XIX i XX w. na łamach czasopism medycznych*, [w:] *Czasopiśmiennictwo XIX i początków XX wieku jako źródło do historii edukacji*, red. I. Michalska, G. Michalski, Łódź 2010, s. 235-251; *Zdrowie i higiena dziewcząt i młodych kobiet na ziemiach polskich w drugiej połowie XIX i na początku XX w. Zalecenia a rzeczywistość*, „Nowiny Lekarskie” 2010, nr 2, s. 137-145; *Pożywienie dzieci i młodzieży w rodzinie polskiej w latach 1795-1918*, [w:] *Region, kraj, świat. Studia ofiarowane Profesorowi Stanisławowi Tadeuszowi Olejnikowi w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, red. J. R. Budziński, Piotrków Trybunalski 2005, s. 385-395; *Poradniki i czasopisma jako źródła postulatyczne do badań nad żywieniem dzieci i młodzieży na ziemiach Królestwa Polskiego w latach 1795-1914 (perspektywa społeczno-kulturowa i zdrowotno-wychowawcza)*, „Studia z Historii Społeczno-Gospodarczej” 2013, s. 5-18.

Rozważania będące zapowiedzią zagadnień zaprezentowanych w pracy habilitacyjnej znajdujemy w takich opracowaniach jak: *Czasopisma lekarskie i higieniczne na ziemiach polskich na przełomie XIX i XX w. jako źródło do badań nad patologiami społecznymi (na przykładzie prostytucji)*, „Studia z Historii Społeczno-Gospodarczej” 2011, t. IX, s. 187-213; *Społeczne inicjatywy na rzecz walki z patologiami w Królestwie Polskim na przełomie XIX i XX w.*, „Studia Gdańskie” 2012, t. XXXI, s. 245- 263; „*Oświata i moralność*”. *Prawnicy o roli oświaty w procesie modernizacji społeczeństwa polskiego na łamach czasopism prawniczych i społeczno-kulturalnych na przełomie XIX i XX w.*, [w:] *Addenda do dziejów oświaty. Z badań nad prasą XIX i początków XX wieku*, red. I. Michalska, G. Michalski, Łódź 2013, s. 131-147 oraz *Kobiety wobec ubóstwa i patologii społecznych. Analiza problemu w świetle publicystyki Królestwa Polskiego na przełomie XIX i XX w.*, [w:] „*Obywatelki na obcasach*”. *Kobiety w życiu publicznym (XIX-XXI w.)*, red. U. Kozłowska, T. Sikorski, A. Wątor, t. II, Radzymin - Warszawa 2016, s. 13-31. W tym obszarze tematycznym (tj. patologii) lokują się teksty przedstawiające poglądy na kwestie społecznych uwarunkowań edukacji. Są to zapatrywania polskich intelektualistów i działaczy oświatowych, o których czytamy w następujących opracowaniach: *Problemy patologii społecznych w publicystyce Bolesława Prusa*, [w:] *W stulecie śmierci Jana Władysława Dawida*, red. H. Markiewiczowa, Warszawa 2014, s. 129-137; czy *Problem prostytucji w piśmiennictwie Zofii Daszyńskiej-Golińskiej*, [w:] *Miłość sprzedajna*, red. B. Płonka-Syroka, K. Marchel, A. Syroka, Wrocław 2014, s. 275-284.

Włączając się w nurt badań prowadzonych w Katedrze Historii Wychowania i Pedeutologii UŁ dr A. Bołdyrew podjęła też zagadnienia popularyzacji nauki i związku edukacji z nauką. Tematyka ta znalazła odzwierciedlenie m.in. w takich wskazanych poniżej artykułach jak: *Działalność wydawnictwa M. Arcta na rzecz popularyzowania wiedzy na początku XX w. na przykładzie serii „Książki dla Wszystkich” i „Biblioteczki Dzieł Społeczno-Ekonomicznych”*, [w:] *Działalność instytucji wydawniczych na rzecz oświaty i edukacji w XIX i początkach XX wieku*, red. I. Michalska, G. Michalski, Łódź 2014, s. 47-58. W tym obszarze badawczym docenić należy tekst pt. *Edukacyjne walory „powieści sowizdrzalskiej”*. *Literatura kramarska i brukowa w Królestwie Polskim na przełomie XIX i XX w. i jej wydawcy*, [w:] *Oświatowe i edukacyjne aspekty działalności wydawniczej w XIX i na początku XX w.*, red. I. Michalska i G. Michalski, Łódź 2016 s. 99-112. W artykule tym przybliżony został problem literatury adresowanej dla mniej

wyrobionego odbiorcy i jej edukacyjne walory. Autorka pokazała też, iż jest to istotne źródło w badaniach historii wychowania oraz historii życia codziennego.

Habilitantka - wierna swemu wykształceniu historycznemu - podejmuje także problematykę edukacji historycznej. Cennym poznawczo w tym zakresie jest szkic pt. *Historia rodziny w szkolnej i pozaszkolnej edukacji historycznej*, [w:] *Historia ludzi. Historia dla ludzi. Krytyczny wymiar edukacji historycznej*, red. I. Chmura-Rutkowska, E. Głowacka-Sobiech, I. Skórzyńska, Kraków 2013, s. 113-128. W artykule tym pokazane są możliwości włączenia, na różnych szczeblach kształcenia, historii rodziny jako kategorii badań nad przeszłością. Zgodzić się należy z Autorką, że szczególnie ważne są badania nad dziejami własnej rodziny, w których mogą uczestniczyć uczniowie.

III. OCENA NAJWAŻNIEJSZEGO OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO WSKAZANEGO PRZEZ HABILITANTKĘ

Jako najważniejsze osiągnięcie Habilitantka wskazuje pracę pt. *Spółeczeństwo Królestwa Polskiego wobec patologii społecznych w latach 1864-1914*, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2016, ss. 367.

Podstawą źródłową pracy były materiały archiwalne i drukowane. Habilitantka wykorzystwała zasoby Archiwum Głównego Akt Dawnych w Warszawie, Archiwum Państwowego w Łodzi, Archiwum Państwowego m. st. Warszawy oraz Archiwum Naukowego Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Łódzkiego. Wśród źródeł drukowanych szczególnie ważna okazała się prasa. Kwerendą zostało objęte czasopiśmiennictwo pedagogiczne, medyczne, higieniczne, prawnicze, ekonomiczne, społeczno-kulturalne oraz czasopisma adresowane do kobiet czy grup wyznaniowych. Ponadto przeanalizowane zostały materiały statystyczne, pamiętnikarskie, publicystyka społeczna i literatura piękna. Pomimo bogactwa przeanalizowanych źródeł żałować należy, że nie zostały wykorzystane prace zwarte, zaliczane do piśmiennictwa pedagogicznego, które pokazałyby na ile w ówczesnym dorobku pedagogicznym znajdujemy odzwierciedlenie podejmowanych problemów lub ich brak. Mam na myśli m.in. prace: Lucyny Mieroszewskiej, Walerii Marrene - Morzkowskiej czy Cecylii Plater – Zyberkówny i in.

Monografia pt. *Spółeczeństwo Królestwa Polskiego wobec patologii społecznych w latach 1864-1914* jest opracowaniem lokującym się w obszarze społecznej historii wychowania. Praca dotyczy różnych przejawów patologii społecznych i stosunku do

nich społeczeństwa Królestwa Polskiego w latach 1864-1914. Lektura pracy dowodzi, że Habilitantka skoncentrowała się na dwóch zasadniczych problemach badawczych. Pierwszy z nich odnosi się do przyczyn i wymiaru patologii społecznych oraz poglądów społeczeństwa Królestwa Polskiego na temat ich uwarunkowań, przejawów i skutków. Wśród analizowanych patologii Autorka wymienia między innymi: alkoholizm, prostytucję, dzieciobójstwo, aborcję, zjawisko dzieci porzuconych, zaniedbywanych prowadzące do powstania grupy „dzieci ulicy” oraz problem demoralizacji i przestępczości nieletnich. W sumie w pracy ukazane zostało kilka przejawów przekraczania norm moralnych, które w konsekwencji prowadziły do naruszenia ładu społecznego. Drugim zagadnieniem badawczym było zrekonstruowanie inicjatyw społecznych o charakterze profilaktycznym, edukacyjnym i opiekuńczo-wychowawczym na rzecz osób najuboższych, opuszczonych, zaniedbanych czy wykazujących zachowania patologiczne.

Na strukturę pracy składa się sześć rozdziałów, wstęp, zakończenie, wykaz skrótów i bibliografia. Rozdziały pierwszy i drugi mają charakter wprowadzający w tematykę pracy. Rozdział pierwszy dotyczy sytuacji ludności Królestwa Polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem położenia najuboższych warstw społecznych. Autorka zwróciła w nim uwagę na niedostateczne położenie socjalne dzieci, złą sytuację zdrowotną oraz ograniczony dostęp do oświaty i kultury. W rozdziale drugim zaprezentowała poglądy intelektualistów i działaczy społecznych na ubóstwo oraz patologie społeczne, akcentując projekty i idee mające na celu zmianę istniejącego stanu rzeczy. W tym rozdziale, moim zdaniem, powinny być szerzej omówione koncepcje pedagogiczne, z uwzględnieniem wspomnianej wcześniej literatury pedagogicznej.

Kolejne rozdziały pracy odnoszą się bezpośrednio do tematu głównego. I tak rozdział trzeci dotyczy alkoholizmu, jako przykładu patologii i jego destrukcyjnego wpływu na życie społeczne. Omówione w nim zostały między innymi: formy upowszechniania wiedzy na temat szkodliwości alkoholu i kierunki działalności organizacji społecznych propagujących trzeźwość oraz idee wychowania w trzeźwości. W rozdziale czwartym jest mowa o prostytucji, jej przyczynach i propozycjach działań zapobiegawczych. Podkreślone zostało także znaczenie wychowania seksualnego jako środka zapobiegania prostytucji. W rozdziale piątym czytamy o dzieciobójstwie, będącym wynikiem ubóstwa, niskiego stanu oświaty i moralności. Zaprezentowane są w nim także próby zapobiegania tej patologii. W rozdziale szóstym Autorka odniosła się do postaw społeczeństwa wobec dzieci nazywanych „dziećmi ulicy”. Pokazała też kierunki działań

profilaktycznych i opiekuńczo-wychowawczych, wskazując na różnorodne inicjatywy społeczne w tym zakresie. W szczególności omówiła działalność przytułków, ochronek, ogrodów, kolonii letnich oraz placówek resocjalizacyjnych.

Opiniowana monografia zasługuje na pozytywną ocenę. Jej Autorka wykorzystowała bogatą i różnorodną podstawę źródłową oraz sformułowała wiele ważnych ustaleń. Praca znacząco wypełnia lukę w dotychczasowej historiografii dotyczącej kształtowania się teorii i praktyki resocjalizacji, opieki na ziemiach polskich oraz polityki społecznej.

Podsumowując uwagi na temat wartości naukowej całości dorobku Habilitantki stwierdzam, że zasługuje on na wysoką ocenę. Dr A. Bołdyrew ma jasno sformułowane zainteresowania badawcze, które systematycznie rozwija. Znajduje to wyraz w podejmowaniu przez Nią nowych tematów. Trzeba także podkreślić, że publikacje dr Anety Bołdyrew poprzedza rzetelna kwerenda źródłowa. To sprawia, że zostają wprowadzone do obiegu liczne źródła mające znaczącą wartość poznawczą w badaniach nad dziejami edukacji. Taka postawa badawcza sprzyja także ukazaniu podejmowanych zagadnień w perspektywie interdyscyplinarnej. Stwierdzam, że publikacje dr Anety Bołdyrew w istotny sposób poszerzają dotychczasową wiedzę z zakresu historii wychowania w rodzinie oraz dziejów resocjalizacji i opieki w XIX i początkach XX wieku.

III. OCENA DOROBKU NAUKOWEGO WEDŁUG KRYTERIÓW ROZPORZĄDZENIA MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO Z DNIA 1 WRZEŚNIA 2011 R. W SPRAWIE KRYTERIÓW OCENY OSIĄGNIĘĆ OSOBY UBIEGAJĄCEJ SIĘ O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

Uwzględniając szczegółowe kryteria dotyczące oceny dorobku naukowego, w myśl art. 16 obowiązującej Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, § 4, w odniesieniu do dorobku dr Anety Bołdyrew ocena ta przedstawia się następująco:

1. Autorstwo monografii: 2
2. Autorstwo opracowań w czasopismach znajdujących się na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH): 1
3. Sumaryczny impact factor wg listy Journal Citation Reports (JCR): brak
4. Liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS): (Google Scholar) 20.

5. Indeks Hirscha wg bazy Web of Science (WoS): (Google Scholar) 8.

6. Kierowanie międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi oraz udział w takich projektach: udział w 1 projekcie naukowym.

8. Udział w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych:

Habilitantka uczestniczyła czynnie w 37 konferencjach naukowych wygłaszając referaty. Były to m.in. konferencje naukowe organizowane przez uczelnie w: Düsseldorfie, Łucku, Magdeburgu, Warszawie, Poznaniu, Toruniu, Gdańsku, Wrocławiu, Łodzi, Lublinie.

IV. OCENA DOROBKU DYDAKTYCZNEGO I POPULARYZATORSKIEGO ORAZ WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ - § 5 obowiązującej ustawy

1. Uczestnictwo w programach europejskich oraz innych programach międzynarodowych i krajowych:

Habilitantka w Autoreferacie podaje, że uczestniczyła w projekcie badawczym pt. „Obywatelki na obcasach”, wykonywanym pod naukowym patronatem Uniwersytetu Szczecińskiego. Od 2016 roku realizuje Grant Dziekana Nauk o Wychowaniu UŁ. Temat realizowanego projektu: *W trosce o ubogich i wykluczonych. Społecznicy, duchowni, intelektualiści w Królestwie Polskim wobec problemów i zagrożeń społecznych w latach 1864-1914.*

2. Udział w komitetach organizacyjnych międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych:

Należała do Komitetu Organizacyjnego Konferencji Naukowej „Działalność oficyn wydawniczych na rzecz edukacji, szkolnictwa i oświaty w XIX i XX wieku” w Łodzi 15-16 października 2012 r. Była sekretarzem i członkiem Komitetu Naukowego II Konferencji Naukowej „Działalność oficyn wydawniczych na rzecz edukacji, szkolnictwa i oświaty w XIX i XX wieku” w Łodzi 15-16 października 2014.

3. Otrzymane nagrody i wyróżnienia:

Habilitantka informuje, że była nagradzana m.in. w 2006 i 2009 r. otrzymując nagrody indywidualne Rektora Uniwersytetu Jana Kochanowskiego, trzeciego i drugiego stopnia, z kolei w 2015 r. za działalność naukową otrzymała nagrodę indywidualną drugiego stopnia Rektora Uniwersytetu Łódzkiego.

4. Udział w konsorcjach i sieciach badawczych: brak.

5. Kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych oraz we współpracy z przedsiębiorcami:
brak.

6. Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism:

Habilitantka podaje, że była członkiem redakcji „Piotrkowskich Zeszytów Historycznych” pełniąc funkcje sekretarza redakcji tego pisma i należy do grona recenzentów „Kwartalnika Historycznego”.

7. Członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych:

Jest członkiem: Polskiego Towarzystwa Historycznego; Zespołu Badawczego Historii Kobiet Komitetu Nauki Historycznych PAN; Komisji Historii Kobiet Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Historycznego; Die Deutsch-Polnische Gesellschaft für Geschichte der Medizin, współpracuje z Zespołem Historii Wychowania przy KNP PAN.

8. Osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki:

W latach 2004-2006 dr A. Bołdyrew prowadziła zajęcia metodologiczne w Bibliotece Uniwersytetu Łódzkiego dla studentów na kierunku historia; organizowała także (na Starym Cmentarzu w Łodzi) zajęcia, mające na celu propagowanie kultury „małej ojczyzny”. W ramach XIV Festiwalu Nauki, Techniki i Sztuki w Łodzi (9 kwietnia 2014 r.) realizowała projekt pt.: „Przeszłość Łodzi – balast czy trampolina? Kulturowe dziedzictwo regionu i jego wartości w życiu dzieci i młodzieży”, skierowany do młodzieży gimnazjalnej. Poza tym angażowała się w promocję nauki i kultury wśród uczniów łódzkich szkół podstawowych, gimnazjów i ponadgimnazjalnych podejmując różne inicjatywy.

9. Opieka naukowa nad studentami

Pracując w Instytucie Historii Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach Filii w Piotrkowie Trybunalskim w latach 2000-2010 Habilitantka prowadziła m.in. zajęcia z: „Historia Polski w latach 1795-1918”; statystyki oraz demografii. Ponadto realizowała wykłady monograficzne i fakultatywne dotyczące kultury i edukacji w Polsce oraz Europie w dobie nowożytnej i najnowszej, a także zajęcia dla słuchaczy studiów podyplomowych nt. „Nauczanie historii w szkole”. Poza tym sprawowała opiekę nad studentami kierunku historia przygotowując ich do uczestnictwa w konferencjach studencko - doktoranckich. Z kolei jako pracownik w Katedrze Historii Wychowania i Pedagogiki Uniwersytetu Łódzkiego prowadzi wykłady i ćwiczenia z przedmiotu

„Historia wychowania i myśli pedagogicznej” oraz seminaria licencjackie i magisterskie. Po jej kierunku powstało 98 prac licencjackich i 30 prac magisterskich z zakresu pedagogiki. Była recenzentem kilkudziesięciu prac dyplomowych.

10. Opieka naukowa nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego:

W kwietniu 2016 roku została powołana jako promotor pomocniczy w przewodzie doktorskim na temat: „Działalność wychowawcza i oświatowo-kulturalna polskich stowarzyszeń sportowych w Łodzi w okresie Drugiej Rzeczypospolitej”. Promotorem pracy jest prof. nadzw. dr hab. Grzegorz Michalski.

11. Staże w zagranicznych i krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich: brak.

12. Udział w zespołach eksperckich i konkursowych:

Wchodzi w skład grona ekspertów Narodowego Centrum Nauki.

13. Recenzowanie projektów międzynarodowych i krajowych:

Jako ekspert Narodowego Centrum Nauki recenzowała m.in. wniosek o grant w ramach konkursu Preludium.

14. Recenzowanie publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych:

Habilitantka podaje, że była recenzentem w „Kwartalniku Historycznym”.

Podsumowując uwagi o działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej oraz organizacyjnej należy podkreślić znaczącą aktywność dr A. Bołdyrew, a zwłaszcza Jej działalność na rzecz popularyzacji nauki.

Konkluzja

Po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym, dydaktyczno - organizacyjnym i popularyzatorskim dr Anety Bołdyrew stwierdzam, że spełnionych zostało większość ważnych kryteriów, zawartych w „Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego”. W związku z tym, z pełnym przekonaniem popieram wniosek o nadanie dr Anecie Bołdyrew stopnia doktora habilitowanego w zakresie nauk społecznych.

W. G. G. G.
W. G. G. G.

OPINIA
O DOROBKU NAUKOWYM, DYDAKTYCZNYM I ORGANIZACYJNYM
DOKTOR ANETY BOŁDYREW
/w związku z postępowaniem habilitacyjnym/

Dr Aneta Bołdyrew, adiunkt w Katedrze Historii Wychowania i Pedagogii Uniwersytetu Łódzkiego, należy do znanych badaczy młodego pokolenia. Bierze aktywny udział w życiu naukowym w środowisku historyków wychowania jako uczestnik licznych konferencji i sympozjów.

Habilitantka posiada także duże doświadczenie dydaktyczne. Podejmuje liczne inicjatywy na rzecz popularyzacji nauki, nie tylko w środowisku akademickim, ale i wśród uczniów różnych typów szkół.

Odnosząc się do publikacji naukowych stwierdzam, że dorobek pisarski dr Anety Bołdyrew – zarówno pod względem liczby publikacji, jak i ich wartości poznawczej – daje podstawy, aby ubiegać się o stopień doktora habilitowanego. Habilitantka lokuje wyniki swoich badań w obszarze historii społecznej oraz historii oświaty i wychowania na ziemiach polskich w XIX i początkach XX w. W publikacjach podejmuje ważne zagadnienia z zakresu historii wychowania w rodzinie i kultury życia codziennego oraz opracowuje tematy dotyczące dziejów dziecka i dzieciństwa. Pozytywnie oceniam rozprawę habilitacyjną pt. *Spółczesność Królestwa Polskiego wobec patologii społecznych w latach 1864-1914*. Przesłanką do takiej opinii jest wykorzystanie bogatej i różnorodnej podstawy źródłowej oraz sformułowanie wielu ważnych ustaleń. Praca znacząco wypełnia lukę w dotychczasowej historiografii dotyczącej historii kształtowania się teorii i praktyki resocjalizacji, opieki na ziemiach polskich oraz polityki społecznej.

Wysoko oceniam całość dorobku pisarskiego Habilitantki. Dr A. Bołdyrew ma jasno sformułowane zainteresowania badawcze, które systematycznie rozwija. Znajduje to wyraz w podejmowaniu nowych tematów. Trzeba także podkreślić, że przygotowanie publikacji dr Anety Bołdyrew poprzedza rzetelna kwerenda źródłowa. To sprawia, że

zostają wprowadzone do obiegu liczne źródła mające znaczącą wartość poznawczą w dalszych badaniach nad dziejami edukacji.

Konkluzja

Po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym, dydaktyczno - organizacyjnym i popularyzatorskim dr Anety Bołdyrew stwierdzam, że spełnionych zostało większość ważnych kryteriów, zawartych w „Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego”. Publikacje dr Anety Bołdyrew w istotny sposób poszerzają dotychczasową wiedzę, głównie z zakresu historii dziejów resocjalizacji i opieki w XIX oraz w początkach XX wieku. W związku z tym, z pełnym przekonaniem popieram wniosek o nadanie dr Anecie Bołdyrew stopnia doktora habilitowanego w zakresie nauk społecznych.

J. G. G. G.